

des at få kontrollen til at fungere. Omfanget af svig med EU-midler fortsætter stort set uanfægtet år efter år. Uanset alle programmerklæringer og uanset hvor mange kommissioner, der falder i den anledning.

Desværre er der ingen grund til at tro, at gennemførelse af sådanne foranstaltninger, som vi her taler om, vil føre til nogen som helst ændring af det forhold. Det er der intet der tyder på, for tilskyndelsen til svig ligger indbygget i selve den måde, disse støtteordninger er opbygget på. Derfor kan man ansætte kontrollanter fra nu af og til dommedag, mængden af EU-svig vil fortsætte uanfægtet, så længe disse besynderlige, bureaukratiske ordninger vedblivende er opbygget på den måde, de er.

Derfor må jeg sige, at vi er dybt skeptiske over for, at man så bryder med nogle fundamentale principper, og det gør man jo i den her sammenhæng, selv om der er en dansk retskendelse, for det, man nu indfører, er jo om ikke et forbundspoliti, så dog det, at Unionen får regulære statsmagtsbeføjelser. Og man kan så godt sige, at i og med at der er et krav om dansk dommerkendelse i tilfælde af uenighed, så er der altså stadig væk danske myndigheder, som har indflydelse på tingene. Der er stadig væk en dansk domstolskontrol, men det er altså en del af den glidebane, der peger frem mod den situation, hvor unionsmyndigheder får det, man har kaldt operative beføjelser.

Vi ser jo den samme udvikling i Europol-diskussionen osv., osv, og hvis det her fortsætter med at udvikle sig, og mængden af svig vil jo fortsat være til stede, så vil man se en udvikling, hvor Unionen antager en stadig mere statslig karakter. Elementet af statsmagt vokser altså dag for dag i den union.

Det kan man så være tilhænger af, hvis man er føderalist, og det er der jo nogle, der er nu om dage. Jeg er det ikke, og derfor må jeg sige, at jeg er dybt skeptisk over for den her lov. Enhedslisten kan, uanset hensigten, som er god nok, tilsige den mange kritiske bemærkninger på dens vej fremover, og jeg kan ikke garantere, at vi vil stemme for den.

Ole M. Nielsen (KRF):

Ja, vi må jo konstatere, at vi lever i en verden, hvor kontrol er bedre end tillid, så vi kan selvfølgelig gå ind for det lovforslag her om, at tingene skal kontrolleres. Men det, jeg synes er lidt interessant og gerne vil spørge ministeren om, er: Hvad sker der, hvis der er lande, der ikke

får det her implementeret inden den 16. oktober eller senest den 16. oktober? Inden da der skal en retskendelse til, for at man kan lave de her kontrolbesøg.

Hvad sker der, hvis ikke man kan opnå den retskendelse i andre lande syd for os? Altså vi er jo helt sikre på, at vi er de bedste her i Danmark. Det er jo specielt dem sydpå, der ikke er så gode, det ved vi jo sådan pr. definition. Men hvad sker der, hvis ikke tingene kan køre på den måde? Det synes jeg faktisk vi skulle være lidt opmærksomme på.

Erhvervsministeren (Pia Gjellerup):

Jeg har jo et noget andet syn på EU end hr. Keld Albrechtsen og også et noget andet syn på, hvordan det vil udvikle sig. Og derfor så er jeg da glad for, at mange andre i Folketinget har været positive over for dette forslag, fordi vi jo netop kan bruge EU i en sammenhæng, hvor vi kan holde en meget usund statsstøtte i skak. Det er EU faktisk et meget velegnet instrument til.

Vi kunne næppe gøre det alene med nogen som helst virkning andet end nogle lovregler, som vi ikke ville kunne håndhæve nogen som helst steder. Så EU har en meget fornuftig rolle at spille her og også en rolle selvfølgelig at spille i håndhævelsen af, om de regler, som gælder, bliver overholdt. Og vi har fra dansk side, også med stor støtte fra Folketingets partier, været nogle af dem, der har været mest aktive for at få gennemført den procedureforordning, som dette, må jeg næsten tillade mig at sige, lille lovforslag er en følge af.

Fru Pia Larsen nævnte, at det var kedeligt, at det var embedsmændene i Bruxelles, der skulle understrege, at vi skulle overholde grundloven og danske love. Det er det såmænd ikke. Det tror jeg embedsmændene i Bruxelles er helt trykke ved, at vi i høj grad både går op i i Danmark og sørger for at få klaret i Danmark.

Så det, man beder om, er, at adgangen for Kommissionen til at foretage kontrolbesøg bliver nationalt gennemført i national lovgivning, sådan at den lever op til de nationale bestemmelser, der er for noget sådant. I nogle lande vil det medføre, at man, som vi gør, beslutter sig til, at der skal være retskendelse hver gang. I andre lande vil man have en anden og måske meget lempeligere holdning til det og sige: Jamen hvis der er noget, man har mistanke om, så er det bare med at komme af sted over stok og sten.